

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 447/2538

พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน โจทก์ นายอภิชาติ มะโนคำ จำเลย นายอภิชาติ มะโนคำ จำเลย ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 218, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469
มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 6,
พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2490 มาตรา 3, พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4,
พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 4, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 6, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ.
2498 มาตรา 11, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 22, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 23,
พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 3, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 4,
พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 5, พ.ร.บ.วิเทศศุลกากร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 10,
ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ.
2526 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยเป็น การที่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง จึงไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า คดีของจำเลยศาลชั้นต้นได้
พิพากษาลงโทษ จำคุกจำเลย 15 เดือน และศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้มีคำพิพากษา แก้เป็นพิพากษา
ลงโทษจำคุก 5 เดือนเป็นการแก้ไขมาก จึงไม่ต้อง ห้ามฎีกา และฎีกาของจำเลยเป็นปัญหา
ข้อกฎหมายถึงแม้จะเป็น ปัญหาข้อเท็จจริง แต่ก็เป็นปัญหาที่สำคัญที่จะต้องนำไปพิจารณา
เป็นหลักในการวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายในคดีที่ศาลฎีกาควรจะ รับไว้พิจารณากลับกรองอีก
ครั้งหนึ่งโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาแล้ว
(อันดับ 43) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ. 2469
มาตรา 27, 27 ทวิ, พระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482 มาตรา 6 พระราชบัญญัติ
ศุลกากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2490 มาตรา 3 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา
4 พระราชบัญญัติวิเทศศุลกากร พ.ศ. 2498 มาตรา 4, 6, 11, 22, 23 พระราชบัญญัติวิเทศศุลกากร
(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 มาตรา 3, 4, 5, 10 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91 พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 ลงโทษทุกกรรมเรียงกระทง
ความผิดกระทงแรกฐานนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษีหรือผ่านพิธีการ ศุลกากรเข้ามาใน
ราชอาณาจักรจำคุก 1 ปี กระทงที่สองฐานมี เครื่องวิเทศศุลกากรไว้ในครอบครองโดยไม่
ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน กระทงที่สามฐานใช้เครื่องวิเทศศุลกากรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 6
เดือน กระทงที่สี่ฐานตั้งสถานวิเทศศุลกากรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 18
เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 15 เดือน ริมของกลาง
เพื่อไว้ในราชการ กรมไปรษณีย์โทรเลข โดยให้นับโทษจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษ ของจำเลยใน
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ 258/2537 ของศาลนี้ ส่วนข้อหาช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอา
ไปเสีย ซ้อ รับจำหน่ายหรือรับไว้โดยประการใด ๆ ซึ่งของอันควรรู้ว่าเป็น ของนำเข้ามาใน
ราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ให้ยกฟ้องเสีย ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับ
บทลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ ให้ลงโทษ จำคุกจำเลยฐานนำ
หรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษีหรือผ่านพิธีการ ศุลกากรเข้ามาในราชอาณาจักร จำคุก 4 เดือน ฐานมี
เครื่องวิเทศศุลกากรไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน ฐานใช้เครื่องวิเทศศุลกากร

โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน และฐานตั้งสถานีวิทยุคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 เดือน รวมลงโทษจำคุก 10 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 5 เดือน นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกา (อันดับ 30) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 39) คำสั่ง ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลย 4 กระทั่งลงโทษจำคุก กระทั่งลง 6 เดือน, 3 เดือน, 3 เดือน และ 3 เดือน เรียงกระทั่งลงโทษรวมจำคุก 15 เดือน ศาลอุทธรณ์ภาค 2 แก้อัตราโทษเป็นให้จำคุก 2 เดือน, 1 เดือน และ 1 เดือน เรียงกระทั่งลงโทษรวม จำคุก 5 เดือน เป็นการแก้ไขเล็กน้อย ต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่งที่ว่าจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายว่าศาลล่างทั้งสอง เรียงกระทั่งลงโทษ จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ไม่ถูกต้องนั้น เป็นฎีกา ในปัญหา ข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระแก่คดี เพราะโจทก์ฟ้องขอให้ ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทั่งความผิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 โดยชัดแจ้งแล้ว จำเลยให้การรับสารภาพ และมีได้ยกปัญหานี้ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 2 จึงต้องห้ามมิให้ ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคหนึ่งประกอบด้วย มาตรา 225 ที่ศาลชั้นต้นไม่รับฎีกา จำเลยชอบแล้วให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

เสริม บุญทรงสันติกุล · อูระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ขพานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/447/2538>